

der leverandøraftaler, skal repræsentanter for brugerne inddrages ved udarbejdelsen af kravsspecifikationerne.

Den nye situation er altså, at den handicappede er køberen, at den handicappede bestemmer, og derfor – og det siger jeg også til Socialdemokratiets ordfører – registrerer vi jo i dag, at DHF har erklæret sin tilfredshed over for Folketinget.

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at slå fast, at forslaget ikke indebærer øget egenbetaling. I øvrigt tvivler vi meget stærkt på, at det bliver så meget dyrere for det offentlige, som ministeren anslår. Hvis udbud, sådan som vi nu ser dem vokse frem rundt omkring, skaber monopol, bliver det hele jo i virkeligheden meget dyrere end i dag. At fastholde bredden af leverandører sikrer snarere et lavere prisniveau, end tilfældet ville blive, hvis dette lovforslag ikke blev vedtaget.

Må jeg afslutningsvis takke de øvrige oppositionspartier for, at det sammen er lykkedes at finde en god løsning på denne sag.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslagets baggrund er jo, at vi på det sidste har mødt en række eksempler på, at brugerne af stærkt personlige hjælpemidler har fået deres frihed indskrænket på den måde, at de har fået brudt et langt forhold mellem brugeren og leverandøren i det tilfælde, hvor en kommune har lavet udbud af leverandøraftaler, der udelukker netop den leverandør, den handicappede f.eks. i en årrække har fået udleveret og tildannet hjælpemidler hos.

Jeg bekræfter, at Socialudvalget har været langmodige og i meget lang tid har anmodet socialministeren om at komme med et forslag, der fastholdt brugernes frie valg af hjælpemidler. Men der blev ikke anvist farbare veje. Derfor skrev et flertal i Socialudvalget i sidste uge den beretning, der pålagde socialministeren at fremsætte det lovforslag, der sikrede brugernes frie valg af leverandør.

Beretningen indeholder følgende anbefalinger: Den fastholder, at kommunerne fortsat kan udbyde i licitation, indgå leverandøraftaler for at fastholde prisbevidstheden omkring hjælpemidler, men kommunerne skal inddrage brugerne, så de sikres et bredt varesortiment og reelle valgmuligheder.

Flertallet har heller ikke i beretningen kunnet tilslutte sig modeller, der indeholder øget brugerbetaling. Jeg synes, det er vigtigt, også før den anden delrapport kommer, at der heller

ikke fremover i Folketinget vil være tilslutning til modeller, der indeholder øget brugerbetaling.

Det nye er så, at flertallet anbefaler en løsning, hvor den handicappede selv anskaffer sit hjælpemiddel mod at få regningen refunderet hos kommunen, der skal refundere 100 pct., hvilket understreges i beretningen.

Hvis brugeren ønsker at købe sit hjælpemiddel hos en leverandør, kommunen ikke har lavet en aftale med, så får brugeren udbetalt et beløb svarende til leverandøraftalens beløb. Der skal i alle tilfælde, også selv om man vælger en leverandør, der ikke er opnået aftale med, fra kommunens side være pligt til at vejlede og rådgive – jeg siger det også i forhold til nogle af de skrivelser, vi har fået i dag.

Nu foreligger lovforslaget så. Det er klart, at vi vil kunne støtte et lovforslag, vi selv har bedt om, men der er nogle detaljer i lovforslaget, vi godt vil have endelig afklaret i det videre udvalgsarbejde. Det ene er listen over personlige hjælpemidler, og jeg vil godt bruge lidt tid på at overveje, om listen er udtømmende.

Det andet, vi vil være optaget af, er mellemregningerne i socialministerens lovforslag, der ender på et samlet beløb på 76 mio. kr. Det understreges i øvrigt i bemærkningerne, at det er svært at regne præcist på. Vi vil være meget spændt på at se, hvordan man er kommet lige præcis til det tal og ikke et andet tal.

Jeg synes, vi indfører et nyt princip i forhold til DUT-diskussionen med kommunerne, nemlig prisfastsættelse af en forventet gevinst. Det svarer vel til, at hvis jeg forventer at vinde i tips den her uge, har jeg et tilgodehavende, jeg kan gøre krav på. Jeg synes, det er et helt nyt princip i diskussionen om økonomi mellem de offentlige kasser, at man kan prisfastsætte en forventet fremtidig gevinst. Det er det, vi taler om.

Men jeg vil godt vedstå for SF's vedkommende, at økonomien ikke udelukkende har været det afgørende. Vi anerkender gevinsten i forbindelse med de store brede hjælpemidler, men vi står her netop ved de personligt tilrettede hjælpemidler, hvor lige præcis også hensynet til den enkelte handicappede har en meget stor vægt. Det kan godt være, at det koster den pris, vi så også er villige til at betale.

Jeg skal runde af med at sige, at vi også godt vil takke for den måde, arbejdet er gennemført på, og at man har undladt at ride nogle kæphesten blandt de partier, der har kunnet lave det her, der havde gjort, at man ikke kunne nå til enighed. Det synes vi er flot, og vi håber på et positivt udvalgsarbejde.